

100,000 Kr., maa den ses paa Baggrund af, at den Mand sandsynligvis gennem en lang Aarrække har tumlet med Millioner, saa at denne Fejl er forholdsvis ikke større end mangan Fejl, der sker, hvor det kun drejer sig om et enkelt Tusind Kroner. Jeg mener, at det maa være en formildende Omstændighed, naar vi skulle bedømme den Mands Forhold og den Fejl, der er sket. Jeg skal ikke komme ind paa at tale om, hvorvidt der er flere, der dele Ansvaret for Fejlen, eller Clemmensens alene bærer det.

Jeg synes tillige, der her maa spørges: Hyad har den Mand Ret til at betragte som Retfærdighedsbegreb her i Landet i de forskellige Etater og specielt i Trafikministeriet? Det forekommer mig, at det ikke er Skik og Brug her i Landet, at naar en Embedsmand, der maaske er en dygtig Embedsmand — jeg kender ellers ikke Hr. Clemmensens Forhold, men jeg gaar ud fra, da intet i modsat Retning er nævnt, at han er en dygtig Embedsmand —, og som ikke tidligere har gjort sig skyldig i graverende Fejl, begaar en Fejl, skal straks denne første Fejl medføre noget saa forfærdeligt, som jeg vil kalde det, at han mister sit Embede uden lovlig Adgang til Pension og under Forhold, der sætte en Plet paa ham saaledes, at han vil have overmaade vanskeligt ved at udøve sin øvrige borgerlige Virksomhed under lignende Forhold som hidtil. Jeg siger, at den Mand har Grund til at mene, at Fremfærden overfor saadanne Fejl i andre Etater i det danske Samfund ikke har været af en saadan Natur. Og her maa der, mener jeg, navnlig spørges om, hvorledes Forholdet i saa Henseende har været i Trafikministeriet, før den højtærede nuværende Minister tiltraadte. Allerede ved Finanslovens første Behandling havde jeg Lejlighed til at tale om, at der i denne Etat var forskellige Forhold, der ikke vare, som de skulde være. Den højtærede Minister mindede om i Aften, at jeg havde bedt Ministeren om at tage fat med haard Haand. Det vedkender jeg mig, det mener jeg bør ske. Men der er et meget stort Spring fra, hyad der hidtil har været Tilfældet, nemlig at der slet ingenting er sket, naar disse — hvad skal jeg kalde det — mindre heldige Forhold, jeg talte om ved første Behandling, have fundet Sted, til det, der er sket i dette Tilfælde.

Jeg skal navnlig minde om et Tilfælde, som har givet Anledning til et Lovforslag, der i denne Samling har ligget paa Tingets Bord, nemlig Forholdet med Tunnel-

undergangen fra Perron til Perron paa Københavns nye Personbanegaard. Jeg sammenstiller fuldt ud dette Tilfælde med det, som her er sket. Naar Ingeniører, hvis Specialitet det er at bygge Stationer, kunne glemme, at f. Eks. de Passagerer, der komme fra Helsingør og skulle med Vestbanen, saaledes som Stationen er indrettet, maa gaa helt ned ad den ene Perron gennem et Hus og ud paa en anden Perron, og naar de ikke have tænkt hverken paa en Tunnel eller en Sporovergang, synes jeg, at det er en Fejl, som netop minder meget om den, her er sket, men jeg har ikke hørt noget om, at der er krummet et Haar paa den Embedsmands Hoved, der har gjort sig skyldig i denne Forglemmelse.

Jeg har ikke taget Ordet for at anke over det, der er sket. Jeg hører ikke blot til den højtærede Ministers politiske Venner, men til hans varmeste Beundrere, men jeg har tilladt mig her at minde om, hvorledes Forholdene have været før, idet jeg udtaler det Haab, at det har været den højtærede Ministers Mening at lytte til de Embedsmænd i Trafikministeriet, som den højtærede Minister sagde ønskede, at der skulde tages mildt paa Forholdet. Jeg slutter mig til disse Embedsmænd, idet jeg haaber og beder den højtærede Minister om, at det, der er sket, ikke maa være det sidste Ord i den Sag, men at den højtærede Minister maa have et eller andet i Baghaanden, som han fra sit høje Stade kan lade tjene til at mildne det Slag, der foreløbig er rettet mod Arkitekt Clemmensens.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister forsvarede sine Søofficerer paa Kieler-Routen og sagde, at der var en 40-aarig Tradition for denne Tjeneste. Det forekommer mig ikke, at der derfor er Grund til at opretholde den. Det har været et Misbrug, synes jeg, ligesaa længe det har bestaaet, og der er ingen Grund til at forsætte, fordi man i 40 Aar har begaaet noget, som er urigtigt. Den højtærede Minister udtalte, at det var den eneste Route med Statsdrift, hvor Søofficerer kunde faa Lejlighed til at prøve at sejle. Det er nu neppe rigtigt. Vi have en Route til med Statsdrift, nemlig Gedser—Warnemünde, og ogsaa paa den er der ansat en Officer af Marinen. Vi have ikke stillet Forslag om at faa denne Officer fjernet, men det er en Selvfølge, at han bør heller ikke gøre Tjeneste der og derved staa den private Sømandsstand i Vejen. Den ærede Minister sagde, at heller ikke den radikale Regering i Fjor havde kunnet gaa med til at fjerne disse Søf-